

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]a e[st] instructio catholica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

pre ceteris magis doctū videbat. Quis ē dionysii ille deus ignotus? Lui dionysius. Ipse est verus deus q̄ inter eos nō est demonstrat. Lui paulus. Et ille ē quē p̄dico vobis q̄ de celis descendit: carnē suscep̄t: et tertia die resurrexit. Lui autem dionysius adhuc cū paulo disputaret forte trās̄c̄t̄ cecus qdā coram eis. Statimq; dicit dionysius paulo. Si dixeris huic ceco In nomine dei tui vide et viderit: statim credam. Et paulus ait. Ut omnis suspicio tollat: tupe dic hec verba In nomine iesu christi crucifixi vide. Lunq; dionysius hec verba dixisset ceco: statim visum recepit. Et statim dionysius cū damari uxore sua et ea familia baptizat̄ ē. Et fidel' effectus omni fornicatiōe idoloꝝ reiecta sicut p̄fideꝝ mūdū effectū est cor eiꝝ: purificatio ei cordis est a fide. Actuum. xv. Fide purificans cor da corum.

Scdm qd̄ est anime maculatum et cordis effectuum qd̄ et abiecit heatus dionysius ē terrene affectionis cupiditas. Nam sic ueritatem. I Tim. vi. Qui volunt divites fieri incident in laqueū et tentationem diabolū et in desideria et radice ei omnium malorum cupiditas. Itaq; nō ignorans heus dionysius omnia mundana cōtempst: et hinc pauperem paup sequi voluit. Mat. v. Beati pauges spiritu qui ip. est regnum celorum.

Tertiu est ambitionis vanitas. Hier. Laue honores quos sine culpa tenere non potes. Sublimitas honorum magnitudo est sceleruz. Exemplū in saule qui anteaḡ rex esset humilis erat et mundo corde. Sublimatus autem in regia dignitate tem superbus et elatus factus est. sic habebetur. j. Reg. xv. Agnoscent igit̄ dionysius periculum istud aufugit mundanos honores. Lunq; athenis in magna reverentia habebet ppter sue sapientie excellentiaz magis tamen elegit contumeliam pati pro christo fidem christi p̄dicando: q̄ inter mundanos in reverentia h̄bi. Sic itaq; p̄t q̄ beatus dionysius abiecit tria p̄dicta q̄ sunt cordis maculatiua. Idecirco innocens fuit manib; et mundo corde: q̄re de eo et sociis eiꝝ bñ dī. Beati mundo corde.

Ecūdū qd̄ i bō dionysio oñdit cordis mūdiciā est purgatiue ins̄tructiōis radiatio. Quamvis ei ple runq; cū op̄ia scia sint pessimi mores: scia tñ qntū est de se disponit ad cordis mun̄diciā inqntū oñdit qd̄ agēdū et qd̄ fugiēdū sit. Fuit autem beatus dionysius doceꝝ et instrūt̄ tripli p̄cipua instructione

Prima est instructio philosophica

Secondā est instructio catholica.

Tertia est instructio hierarchica.

Prima est instructio phis̄lophica in q̄ plūmū floruit aī p̄uersiōez suā. Dicebat q̄ p̄e dionysi⁹ ariopagita: q̄z habitabat i yico q̄ dicebat ariopag⁹ i ciuitate Athenē. Erat autem ariopag⁹ yic⁹ excellētior: ibi erat curse nobiliū et schole libeſtatis Atticū. In h̄ ḡ yico morabat dionysius max̄i phis q̄ ob plēitudinē sapie theosoph⁹. I. deū sapientia dicebat Scie q̄ p̄e phis̄lophice vīa ppant ad vera sapiam. iuxta illū puer. ix. Disit aīillas suas vocare ad arce. Tales tñ nō sufficiunt horū q̄ h̄ ordinaſt̄ a deo ad finē aliquē q̄ naturalē rōmis biuane factate excedit: sūm illō. Esa. lxvij. Ocul⁹ nō vidit deo absq; te q̄ p̄parasti diligētib; te.

Secunda est instructio catolica q̄ fuit a paulo q̄ trienniū instructus. Fuitq; archēi archiep̄s ordiat⁹ ubi ille p̄dicationi iustitiae et clementiae et p̄e maximā regiōis ad ch̄ri fide adduxit. Dan. xii. Qui ad iusticiā erudiuit mltos: crūt̄ q̄si stelle in ppetuas eternitates.

Tertia ē instructio angelica siue hierarchica. Paul⁹ em̄ ip̄i dionysi⁹ reuelauit ea q̄ in tertiu celū rapt⁹ vidit. sic ip̄e dionysi⁹ plerisq; loc⁹ insinuare videſt. Unū dī bierarchijs āgeloz: ordinib; dispositiōib; et officijs. Galuculeret dissenserit ut n̄ putares h̄ ab alio didicisse: s̄ p̄ seip̄z p̄speſt̄. P̄t itaq; q̄m̄l p̄cipiū sc̄i fuerit iſtrus et b. dionysi⁹. ex q̄ apparet excellentior cor dīs mūdiciā. Nā eti scia nō sufficiat ad mūdiciā cordis: tñ ad h̄ mltū pdest. vñ. Ioh. xv. di. dñi dīc̄t̄. Glos mōi est. pp. f. q̄ lo. f. v.

Tertiu p̄ncipale qd̄ i bō dionysio manifestat cordis mūdiciā est iſta matuine dilectionis affectio. puer. x.